

Moduł 4. Zarządzanie klasą i pozytywny klimat szkoły

Ten moduł dostarcza nauczycielom opartych na dowodach strategii tworzenia bezpiecznego i wspierającego środowiska w klasie, które zniechęca do znęcania się i promuje pozytywne interakcje z uczniami. Dokument omawia tworzenie wspierającej kultury w klasie, ustalanie skutecznych zasad i ustaleń, kultywowanie empatii oraz wdrażanie strategii prewencyjnego rozwiązywania konfliktów.

**Co-funded by
the European Union**

Tworzenie bezpiecznego i wspierającego

Kultura klasowa

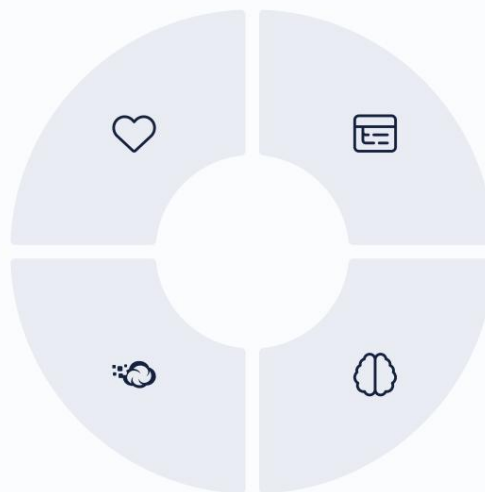
Badania Wang i in. (2013) pokazują, że uczniowie, którzy postrzegają swoją klasę jako wspierającą i inkluzywną, rzadziej angażują się w zachowania związane z nękaniami i chętniej pomagają rówieśnikom, którzy są ofiarami nękania. Pozytywna kultura w klasie zmniejsza ryzyko nękania poprzez budowanie szacunku i promowanie rozwoju społeczno-emocjonalnego.

Silny nauczyciel- Relacje studenckie

Hamre i Pianta (2006) podkreślają, że nauczyciele, którzy budują relacje oparte na zaufaniu ze studentami przyczyniają się do klimatu, w którym uczniowie czują się mogą bezpiecznie wyrażać siebie bez obawy przed oceną. Pozytywne interakcje pomagają uczniom czuć się docenianymi i bezpieczny.

Klimat inkluzywny

O'Brennan i in. (2014) stwierdzili, że środowiska inkluzywne tam, gdzie różnorodność jest akceptowana, przyczynia się to do zmniejszenia liczby konfliktów poziomów i lepszych relacji ze studentami.

Dobrze ustrukturyzowane Środowisko

Allen (1995) pokazuje, że dobrze zorganizowane klasy z jasnymi i spójnymi materiałami dydaktycznymi egzekwowane zasady skutkują mniejszą liczbą problemy behawioralne i lepsze zaangażowanie uczniów.

Społeczno-emocjonalny Nauka

Durlak i in. (2011) odkryli, że programy SEL poprawiają rozwój społeczno-emocjonalny uczniów umiejętności, co prowadzi do zmniejszenia agresji i większego prospołecznego zachowania.

Uczenie się oparte na współpracy i systemy wsparcia rówieśniczego wzmacniają więzi społeczne i ograniczają zjawisko znęcania się poprzez promowanie pozytywnych interakcji z rówieśnikami. Johnson i Johnson (1989) wykazali, że doświadczenia uczenia się opartego na współpracy zmniejszają konkurencję i sprzyjają pozytywnej współzależności, co z kolei ogranicza zachowania związane z znęcaniem się.

Strategie aktywnego monitorowania i Wczesna interwencja

Nauczyciele, zwracając uwagę na dynamikę społeczną i interweniując na wczesnym etapie, gdy pojawiają się konflikty, mogą zapobiegać eskalacji sytuacji znęcania się. O'Brennan i in. (2014) podkreślają znaczenie wyposażenia uczniów w strategie pozwalające na samodzielne deeskalowanie konfliktów.

Nauczanie „wypowiedzi ja” dla Rozwiązywanie konfliktów

„Zdania typu „ja” stanowią skuteczne narzędzie komunikacji, które zachęca nastolatków do wyrażania swoich uczuć i potrzeb w sposób pozbawiony konfrontacji. Takie podejście zmniejsza defensywność słuchacza i tworzy przestrzeń do produktywnych rozmów. Typowy format jest następujący. struktura:

- Czuję [emocję]
- Kiedy [sytuacja lub zachowanie]
- Ponieważ [powód lub wpływ]
- Potrzebuję [pożądanego rezultatu lub rozwiązania]

Scenariusz projektu grupowego

Zamiast: „Nigdy nie pomagasz w projekcie i teraz wszyscy przez ciebie poniesiemy porażkę!”

Spróbuj: „Czuję się sfrustrowany, gdy praca w grupie nie jest dzielona równo ponieważ sprawia, że czuję się, jakbym był Robię wszystko sama. Potrzebuję, żebyśmy podzielili się zadaniami bardziej sprawiedliwie.

Scenariusz przyjaźni

Zamiast: „Porzucasz mnie dla innych!”

Spróbuj: „Jestem smutny, kiedy nie spędzamy razem tyle czasu, bo tęsknię za spotkaniami z tobą. Chciałbym, żebyśmy znaleźli więcej czasu na wspólne spędzanie czasu”.

Scenariusz rodzic-nastolatek

Zamiast: „Cały czas mi dokuczasz z powodu prac domowych, a to jest takie wkurzające!”

Spróbuj: „Czuję się zestresowany, gdy przypominasz mi o pracy domowej, ponieważ czuję, że nie ufasz mi, że sobie z nią poradzę. Potrzebuję więcej przestrzeni, aby samodzielnie zarządzać swoją pracą.

„Zatrzymaj się i zastanów” Proces

1. Zauważ emocje: Uświadom sobie przytłaczające uczucia
2. Sygnał na przerwę: Policz do 10 lub powiedz „Potrzebuję minuty”
3. Odejść: Odsunąć się fizycznie od sytuacji

Zastanów się: Zastanów się, co spowodowało reakcję4.

5. Powrót i ponowne zaangażowanie: Podejdź do problemu z jaśniejszym umysłem

Ciągła informacja zwrotna i odpowiedzialność

Kultura

Nauczyciele powinni wdrożyć systemy umożliwiające regularne przekazywanie informacji zwrotnych i wspierające poczucie odpowiedzialności uczniów za klasę i klimat.

1. Wdrażaj regularne informacje zwrotne

Mechanizmy

Okresowo proś uczniów o wypełnienie anonimowych ankiet dotyczących klimatu w klasie. Ta informacja zwrotna dostarcza cennych spostrzeżeń, które mogą pomóc nauczycielom we wprowadzaniu zmian w celu poprawy ogólnego klimatu w klasie. Allen (1995) zauważa, że takie podejście oparte na danych pozwala na podjęcie właściwych interwencji, gdy... wymagany.

2. Prowadź obserwację klasy

Dziennik

Nauczyciele powinni prowadzić dziennik, w którym będą dokumentować swoje obserwacje dotyczące zachowania uczniów i przebiegu zajęć w klasie. Dynamika. Regularna refleksja nad tymi obserwacjami pomaga identyfikować wzorce, potencjalne problemy i obszary wymagające poprawy w strategiach zarządzania klasą.

3. Przypisz obowiązki uczniowi

Przypisz uczniom różne role w klasie, takie jak zarządzanie projektami grupowymi, prowadzenie spotkań klasowych lub nadzorowanie niektórych zajęć klasowych. To podejście buduje poczucie własności i odpowiedzialności, dzięki czemu uczniowie stają się aktywnymi uczestnikami utrzymywania pozytywnego środowiska.

4. Twórz umowy klasowe

Opracuj formalne umowy klasowe, w których uczniowie zobowiążą się do przestrzegania określonych zasad, wspierania kolegów i koleżanek oraz dbania o pozytywne środowisko edukacyjne. Umowy te powinny być publicznie dostępne, regularnie do nich odwoływane i przeglądane w razie potrzeby. pojawiają się problemy.

Zasady w klasie: podejście 3C

Allen (1995) odkrył, że w klasach z ustalonymi zasadami występuje mniej problemów behawioralnych, ponieważ uczniowie rozumieją konsekwencje swoich działań. Podejście 3C4 – Przejrzystość, Współpraca i Spójność⁴ zapewnia ramy do opracowywania i wdrażania skutecznych zasad obowiązujących w klasie.

Jasne zasady

Zasady muszą być jasno określone i zrozumiałe dla wszystkich uczniów. Powinny być sformułowane w sposób pozytywny, koncentrując się na pożądanym zachowaniu, a nie na działaniach zabronionych. Przykłady pozytywnych zasad obowiązujących w klasie obejmują:

- Traktujemy się nawzajem z szacunkiem
- Używamy życzliwego i inkluzyjnego języka
- Rozwiązujemy konflikty pokojowo
- Wspieramy się wzajemnie w nauce poprzez współpracę
- Prosimy o pomoc, kiedy jej potrzebujemy

Wyjaśnij zrozumienie

Zanim zajmiesz się nieprzestrzeganiem zasad, upewnij się, że wszyscy uczniowie dobrze je rozumieją. Przyjrzyj się bliżej konkretnej zasadzie, która została złamana i zaangażuj ucznia w dyskusję, aby wyjaśnić wszelkie nieporozumienia.

Wdrażanie praktyk naprawczych

Po incydencie poproś ucznia o omówienie wpływu swojego zachowania na innych i ustalenie sposobu zadośćuczynienia. Może to obejmować przeprosiny lub pozytywny wkład w społeczność klasową.

Współpraca w zakresie rozwoju

Wang, Berry i Swearer (2013) odkryli, że angażowanie uczniów w tworzenie zasad w klasie zwiększa ich poczucie odpowiedzialności i współodpowiedzialności. Kiedy uczniowie przyczyniają się do ustalania oczekiwań, chętniej ich przestrzegają i wymagają od rówieśników odpowiedzialności. Ten proces współpracy pomaga uczniom zrozumieć logikę stojącą za zasadami i zwiększa ich akceptację.

Spójne egzekwowanie

O'Brennan, Bradshaw i Furlong (2014) podkreślają, że nauczyciele muszą konsekwentnie egzekwować zasady wobec wszystkich uczniów. Ta konsekwencja buduje zaufanie między uczniami a nauczycielami, wspierając poczucie bezpieczeństwa i sprawiedliwości w klasie. Zarówno pozytywne zachowania, jak i naruszenia zasad powinny być rozpatrywane szybko i sprawiedliwie.

Zastosuj wielopoziomowe konsekwencje

Opracuj system, w którym początkowe naruszenia będą skutkować ostrzeżeniami lub drobnymi działaniami naprawczymi, a powtarzające się naruszenia będą skutkować poważniejszymi interwencjami. Upewnij się, że konsekwencje będą stosowane spójnie wobec wszystkich uczniów.

Zapewnij pozytywne wzmocnienie

Doceniaj i nagradzaj uczniów za przestrzeganie zasad. Udzielaj konkretnych pochwał, które podkreślą ich dobre wyniki, zmotywują do dalszego właściwego zachowania i będą wzorem dobrego zachowania dla rówieśników.

Efektywna praca grupowa i rozmieszczenie miejsc

Ustalenia

Praca w grupach i przemyślane rozmieszczenie miejsc siedzących odgrywają kluczową rolę w tworzeniu inkluzywnego środowiska w klasie, które minimalizuje ryzyko znęcania się. Johnson i Johnson (1989) odkryli, że struktury uczenia się oparte na współpracy zmniejszają konkurencję i sprzyjają pozytywnym interakcjom między rówieśnikami, co może znacząco łagodzić zachowania związane z znęcaniem się.

Różnorodne grupowanie

Łącz uczniów o zróżnicowanych zdolnościach, pochodzeniu i kręgach społecznych. Promuje to inkluzywność i zapobiega dominacji klik w dynamice grupy, jednocześnie zachęcając uczniów do doceniania swoich unikalnych mocnych stron.

Przypisane role

Przypisz każdemu uczniowi konkretną rolę w grupie (lider, osoba sporządzająca notatki, osoba mierząca czas itp.). Zapewnia to równe zaangażowanie w zadania, zmniejszając ryzyko wykluczenia lub dominacji jednego ucznia.

Ocena koleżeńska

Stosuj oceny koleżeńskie, aby zachęcić do odpowiedzialności. Uczniowie zastanawiają się nad współpracą grupową, oferując informację zwrotną na temat tego, co sprawdziło się dobrze i jak się doskonalić. Ten proces pomaga uczniom wziąć odpowiedzialność za swoje zachowanie podczas pracy w grupie (Durlak i in., 2011).

Strategiczne rozmieszczenie miejsc siedzących

Wang i in. (2020) odkryli, że fizyczna aranżacja sali lekcyjnej znacząco wpływa na poczucie przynależności i bezpieczeństwa uczniów. Przemyślane rozmieszczenie miejsc siedzących może zapobiegać izolacji społecznej, sprzyjać pozytywnym interakcjom z rówieśnikami i tworzyć środowisko, w którym ryzyko wystąpienia znęcania się jest mniejsze.

Regularna rotacja

Okresowa zmiana układu miejsc siedzących zapewnia, że uczniowie wchodzi w interakcje z różnymi rówieśnikami przez cały rok. Zapobiega to tworzeniu się zamkniętych grup społecznych i pomaga uczniom rozwijać relacje z kolegami z klasy, z którymi w innych okolicznościach mogliby nie mieć kontaktu.

Strategiczne parowanie

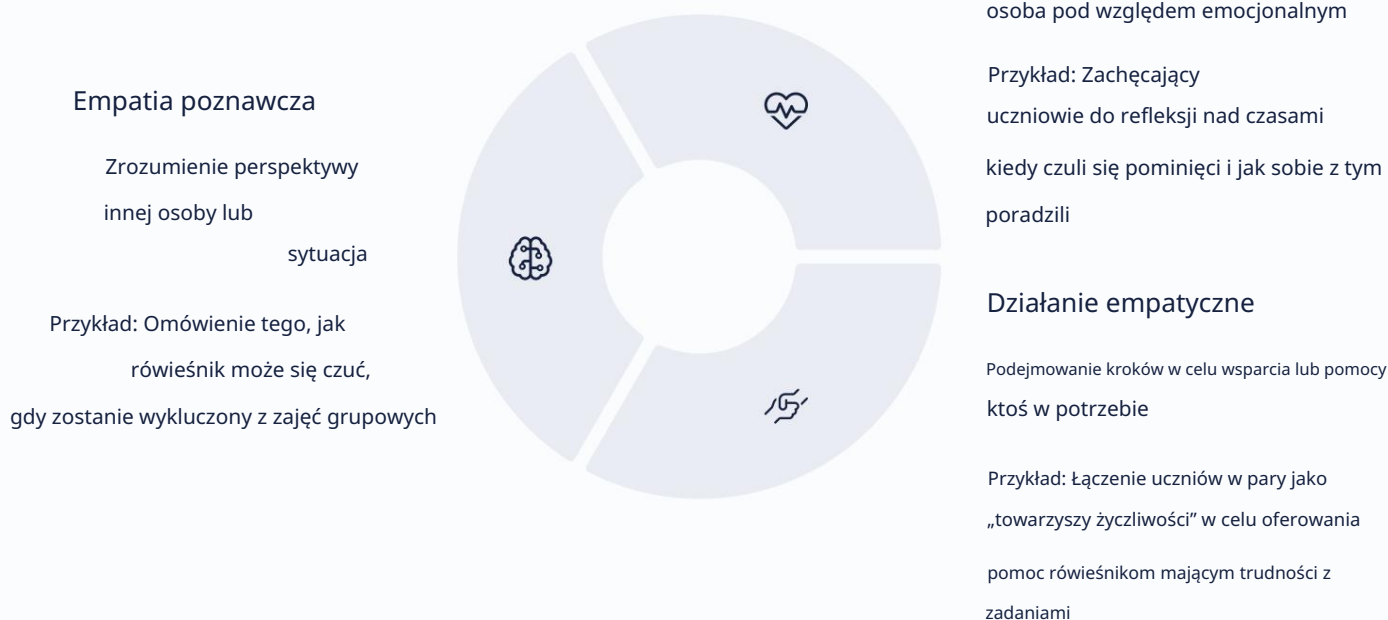
Dobierz uczniów w pary w sposób przemyślany, aby nikt nie czuł się wykluczony. Na przykład sadzanie nowych uczniów obok tych, którzy są już integracją społeczną może pomóc nowoprzybyłym poczuć się mile widzianymi i wspierane w dostosowywaniu się do klasy.

Układy kołowe

Okrągłe miejsca siedzące podczas dyskusji promują równość. W tym rozwiązaniu każdy uczeń ma równą widoczność i szansę wniesienia swojego wkładu, co zmniejsza prawdopodobieństwo marginalizacji i zachęca do pełnego uczestnictwa.

Kultywowanie empatii w klasie

Empatia – umiejętność rozumienia i dzielenia uczuć innych – jest kluczową umiejętnością w zapobieganiu znęcaniu się i tworzeniu pozytywnej atmosfery w klasie.

Strategie wzmacniania empatii

Modelowanie zachowań empatycznych

Uczniowie uczą się empatii, obserwując, jak dorośli traktują innych. Kiedy nauczyciele demonstrują życzliwość, cierpliwość i zrozumienie sprawiają, że uczniowie chętniej naśladują te zachowania. Praktykuj aktywne słuchanie podczas interakcji ze studentami i potwierdzaj ich emocje, uznając ich uczucia

Integracja programu nauczania

Wpleć empatię w nauczanie przedmiotu, wykorzystując literaturę podkreślającą tematykę współczucia, zadając eseje na temat umiejętności związanych z empatią lub analizując wydarzenia historyczne z różnych perspektyw. Podczas nauczania historii lub nauk społecznych porównuj perspektywy różnych grup w trakcie ważnych wydarzeń i omawiaj, jak empatia mogłaby wpłynąć na ich wynik.

Działania związane z przyjmowaniem perspektywy

Wykorzystaj ćwiczenia z odgrywaniem ról, w których uczniowie odgrywają scenariusze z różnych punktów widzenia. Na przykład, stwórz karty postaci opisujące różne role w sytuacji konfliktowej (np. „Uczeń A: Jest zdenerwowany, ponieważ nie został uwzględniony”, „Uczeń B: Nie zdawał sobie sprawy, że pominięto Ucznia A”). Po odegraniu ról pokieruj dyskusją, zadając pytania takie jak „Jak, Twoim zdaniem, czuł się Uczeń A i dlaczego?” oraz „Co Uczeń B mógłby zrobić, aby poprawić sytuację?”.

Strategie zapobiegawcze w celu deeskalacji Konfliktów

Strategie zapobiegawcze pomagają nauczycielom reagować na potencjalne czynniki wywołujące konflikty, zanim przerodzą się one w sytuacje nękania. Badania Wubbels i in. (2012) podkreślają istotny wpływ pozytywnej atmosfery w klasie na zachowanie uczniów i wyniki w nauce. Wdrażając proaktywne podejście, nauczyciele mogą stworzyć środowisko, w którym konflikty rzadziej występują, a gdy już wystąpią, łatwiej je rozwiązać.

Ustal jasne oczekiwania

Wspólnie z uczniami ustalaj oczekiwania dotyczące zachowania, aby zapewnić ich akceptację i zrozumienie. Marzano i Marzano (2003) odkryli, że wspólnie ustalone oczekiwania pozwalają uczniom wziąć odpowiedzialność za swoje zachowanie i stanowią wspólny punkt odniesienia w rozwiązywaniu sporów.

Modelowanie odpowiedniego zachowania

Wykazuj się spokojem, szacunkiem i konstruktywnymi reakcjami na stres i konflikty. Bandura (1977) wykazał, że modelowanie skutecznie demonstruje strategie rozwiązywania konfliktów i wyznacza standardy zachowania dla uczniów. podążać.

Twórz ustrukturyzowane aktywności

Twórz plany lekcji z jasnymi celami i przejściami, aby utrzymać koncentrację uczniów. Stosuj techniki uczenia się kooperatywnego i zapewnij zróżnicowane zajęcia dostosowane do różnych stylów uczenia się, aby utrzymać zainteresowanie i integrację.

Pielęgnuj pozytywne relacje

Buduj silne więzi poprzez serdeczne witanie uczniów, regularne sprawdzanie ich samopoczucia i świętowanie małych sukcesów, takich jak większe zaangażowanie lub życzliwość wobec rówieśników.

Tworzenie bezpiecznych przestrzeni komunikacyjnych

Uczniowie chętniej wyrażają swoje obawy i konstruktywnie rozwiązują problemy, gdy czują się bezpiecznie i mogą otwarcie o nich mówić. Wdrożenie dedykowanych kanałów komunikacji pomaga zapobiegać eskalacji konfliktów i przeradzaniu się w sytuacje nękania.

Wyznaczony „Czas rozmów”

Wyznacz regularne okresy, w których uczniowie mogą

Przykład w klasie

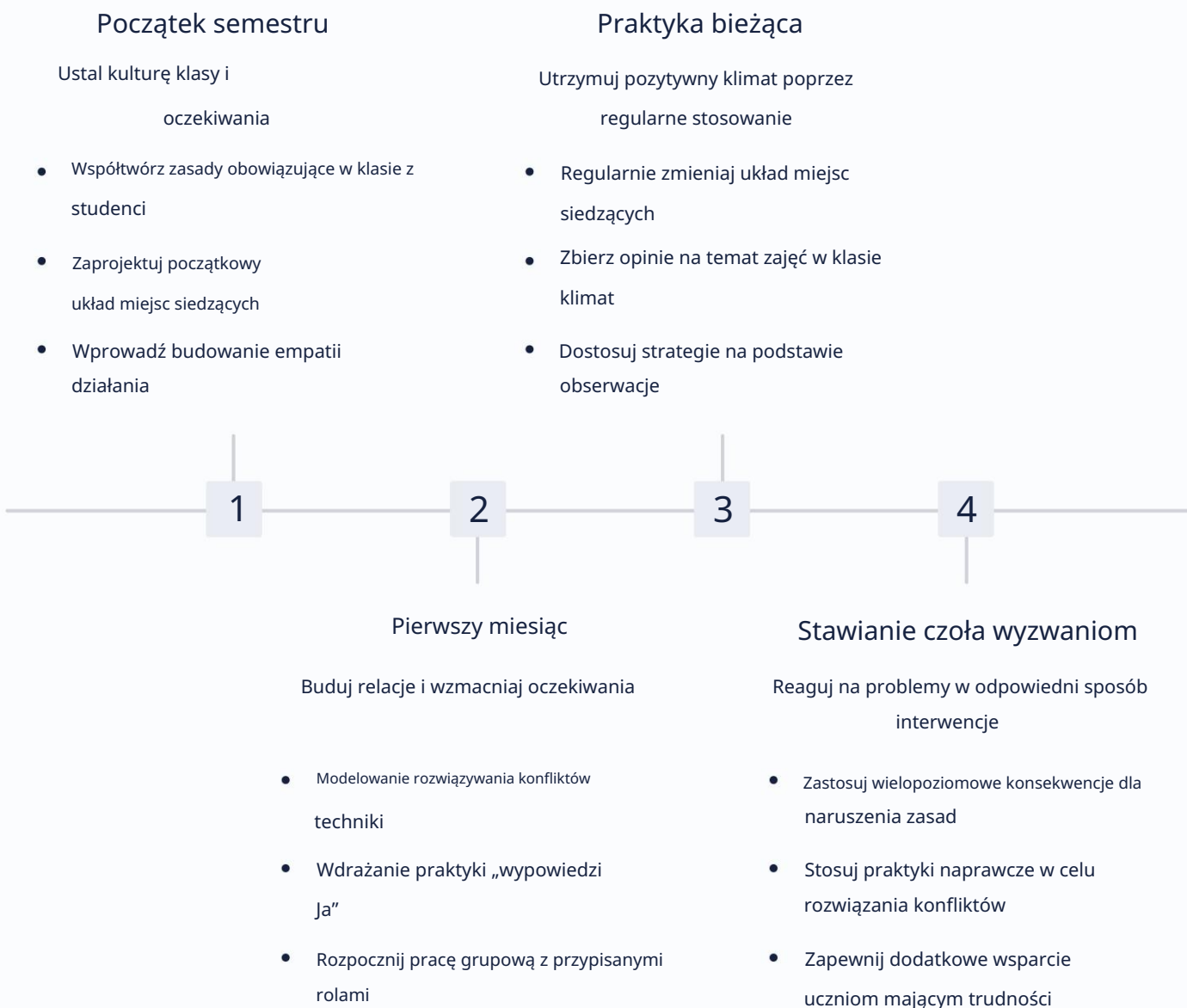
Pani R. stworzyła w swojej klasie „kącik spokoju”

Praktyczna realizacja zajęć w klasie

Strategie zarządzania

Skuteczne zarządzanie klasą wymaga od nauczycieli wybierania i dostosowywania strategii, które odpowiadają ich specyficznym potrzebom. kontekst klasy i potrzeby uczniów.

Oparte na badaniach podejście przedstawione w tym module można wdrożyć na różne sposoby, w zależności od poziomu klasy, przedmiotu i aktualnej dynamiki klasy.

Studium przypadku: Wdrażanie procesu „Zatrzymaj się i zastanów”

Pan Chen zauważył częste konflikty podczas pracy w grupach na zajęciach z nauk przyrodniczych w ósmej klasie. Wprowadził 5-etapowy proces „Zatrzymaj się i zastanów”, ucząc uczniów:

Zwróć uwagę, kiedy emocje narastają¹.

Zasygnalizuj potrzebę przerwy².

Na chwilę odejdź od sytuacji.

Zastanów się, co wywołało ich reakcję.

Wróć do grupy ze spokojniejszym nastawieniem.

Ćwiczył tę technikę, odgrywając scenariusze podczas zajęć.

Po trzech tygodniach konsekwentnego stosowania pan Chen zaobserwował 60% redukcję konfliktów rówieśniczych podczas zajęć grupowych, a uczniowie zaczęli stosować tę technikę samodzielnie, gdy wzrosły napięcia.

Pytania do refleksji dla nauczycieli

- Które strategie wdrożyłeś już w swojej klasie?
- Które podejście może okazać się najskuteczniejsze w przypadku Twojej konkretnej grupy uczniów?
- Jakie bariery możesz napotkać wdrażając te strategie?
- W jaki sposób możesz dostosować te podejścia do swojego przedmiotu i stylu nauczania?

Integracja społeczno-emocjonalna

Uczenie się (SEL)

Nauka społeczno-emocjonalna (SEL) stanowi podstawę wielu strategii zarządzania klasą omawianych w tym module.

Samoświadomość

Pomóż uczniom rozpoznawać swoje emocje, myśli i wartości oraz zrozumieć, jak one działają, wpływając na zachowanie.

Zajęcia obejmują identyfikację emocji
ćwiczenia, dzienniki autorefleksji i dyskusje na temat wpływu uczuć na działania.

Samorządność

Naucz uczniów, jak regulować emocje, myśli i zachowania w różnych sytuacjach.

Strategie te obejmują praktyki uważności, techniki radzenia sobie ze stresem i ćwiczenia stawiania sobie celów, które rozwijają samodyscyplinę.

Świadomość społeczna

Rozwijanie u uczniów umiejętności rozumienia perspektywy innych i wczuwania się w sytuację osób o różnym pochodzeniu.

Zajęcia obejmują ćwiczenia z zakresu przyjmowania innej perspektywy, dyskusje na temat świadomości kulturowej i projekty wolontariackie.

Umiejętności relacyjne

Rozwijanie u uczniów umiejętności nawiązywania i utrzymywania zdrowych relacji z różnymi osobami i grupami.

Nacisk położony jest na umiejętności komunikacyjne, rozwiązywanie konfliktów i współpracę w rozwiązywaniu problemów.

Integracja SEL w całym programie nauczania

Durlak i in. (2011) odkryli, że programy SEL poprawiają umiejętności społeczno-emocjonalne uczniów, co prowadzi do obniżenia poziomu agresji i zwiększenia zachowań prospołecznych. Zamiast traktować SEL jako odrębny przedmiot, skuteczni nauczyciele wplatają te koncepcje w swoje regularne nauczanie:

Język angielski

Wykorzystaj literaturę do eksploracji emocji i postaci. motywacje.

Przypisz tematy do pisania, które zachęcają do refleksji nad osobistymi doświadczeniami i emocjami. odpowiedzi.

Ćwicz umiejętności komunikacyjne poprzez ustrukturyzowane dyskusje o tekstach.

Studia społeczne

Analizuj wydarzenia historyczne z wielu perspektyw.

Omów, w jaki sposób empatia i komunikacja mogły zmienić wyniki historyczne.

Poznaj sposoby wyrażania i zarządzania emocjami w różnych kulturach.

Dzięki integrowaniu SEL z programem nauczania i konsekwentnemu stosowaniu strategii zarządzania klasą opisanych w tym module nauczyciele mogą tworzyć środowiska edukacyjne, w których ryzyko wystąpienia znęcania się jest mniejsze, a uczniowie rozwijają umiejętności potrzebne do pozytywnego poruszania się w interakcjach społecznych przez całe życie.

Nauka

Wprowadź eksperymenty wymagające pracy zespołowej i komunikacji.

Omów biologiczne podstawy emocji i reakcje na stres.

Ćwicz umiejętność rozwiązywania problemów poprzez badania naukowe.

Matematyka

Wykorzystuj uczenie kooperatywne do rozwiązywania problemów.

Rozwijaj wytrwałość poprzez rzucanie wyzwań.

Analizuj dane dotyczące problemów społecznych w celu zwiększenia świadomości i empatii.